

דניאל כהן-שגיא

שני שירים

תולדות הימים ההם ותולדות הימים הללו

א.

תולדות הימים ההם ותולדות הימים הללו הן אצלנו המלחמות
 ששואלים בסופן בשביל מה גם הרכילות והבגלות שברשע
 פרוזודור ארץ שבו מכבים אחד על עורו של השני
 לארץ היום ולארוחת הערב סיגריות
 כאשר הוא שומר לה והיא שומרת לו משככי כאבים עם ספורים עסיסיים
 שרסוקם אמנותם, הכל על חשבונם של אחרים
 מועכים, נהנים ונאנחים, כמו היו לועסים עלים מיבשים.
 בין שאר הענינים שלא נאמרים
 היא והוא שוכחים לספר זוטות אישיות
 ומהמרים על מזלם, על חקמתם הנקבית או הזכרית
 ועל היכלת הבלתי מספרת להלך שנים, שנים בצותא לחדר השנה
 ולהפך את הפנים לבדיה.

ב.

תולדות הימים ההם ותולדות הימים הללו
 הן אצלנו המלחמות, קטנות כגדולות צדוקם האחד
 נמצא במניפה העיפה, סליחה מליצה
 "החיים סובלים והמתים שותקים".
 מרחק לא רב מהם לבושים במיטב מחלצותיהם
 גודשים נשים וגברים אולם רקודים,
 צל אדמדם של בטרם ערב על פניהם, משובה קלה בדבריהם
 והם מרצים, מפזזים, מתגפפים, תרים בדמיונם
 אחר גרועים נוספים, לאתר פעם נוספת
 מעל לראשי המחזרים את התרמית קרובת החיים
 לודא אם אמנם זה מין שכל מן הקרבות
 המזכיר פלניות, או סתם ריק המשתרף לארץ חבלי ארץ

שְׁנוֹתֵר לָהֶם מִקְצָתוֹ אֶצֶל הָאִשָּׁה, מִקְצָתוֹ שֶׁל הַגָּבֵר,
זָכַר לַיָּמִים הָאֲבוּדִים וְלַשָּׁנִים הַמְּאַחֲרוֹת,
רוֹבֵץ מִדֵּי בִקָּר כִּמוֹ מִשְׁתִּיז מִזְמַן אַחֵר
פָּגַר נֶעְרָם וְנִפּוּל כִּמוֹ
רָגַע אֶחָד מִתְפוֹרֵר.

גלובאליות

מוֹנָה לִיבוֹכִיץ' לְגִמָּה אֶת הַקְּפוּצ'ינּוֹ הַשָּׁנִי שֶׁלָּהּ
שְׁלָחָה נְשִׁיקָה חֲמִישִׁית כְּבָר בְּעֵשֶׂר וְחֲצִי בִבְקָר
נֶעְמְדָה כִּמוֹ שֶׁהִיא לְעֵתִים עוֹשָׂה
קְרוֹב לְדִלְפֶק הַשִּׁישׁ
לֹא רְחוֹק מִרְחוֹב מְלֻצ'ט שֶׁלִיד רְחוֹב מִזְאָ"ה
לְאַחַר אַרוּחַת בִּקָּר בּוֹיָה אוֹמְבֵרְטוֹ
הַמְתַּמְחָה בְּקְפוּצ'ינּוֹ סְמִיד, קְרוּאָסוֹנִים מְבַצֵּק עָלֵים
וְצִבּוֹר לְקוֹחוֹת
Well heeled

מוֹנָה לִיבוֹכִיץ' יוֹעֵצַת אֲמְנוֹתִית לְבוֹשָׁה בּוֹז'קֵט
Miu Miu בְּצִבְעֵ שְׁנֵהֶב
וּמְגַפֵּי בְּרֻכִים שֶׁל שְׁאֲנֵל
"בְּגִלֵל שְׁאֲתָה לֹא יוֹדֵעַ אֵף פֶּעַם
אֵת מִי מְזַמְּנֵת לָךְ הַמְקָרִיֹּת".
עַל חִיּוֹךְ שֶׁל סִפְלוֹן קֶפֶה
קִבְעָה לְרֵאוֹת מִהֶדְוֶרָה שֶׁל צִיּוּרֵי רוֹי לִיכְטְנִשְׁטִין
וְהַחֲלִיפָה פְּרִטִיסִי בְּקוֹר עִם בְּעִלְיָה שֶׁל "גוֹרְדוֹן",
לֹא רְחוֹק מִשֵּׁם
בְּעִלְיָה מְנַהֵל קֶרֶן
שֶׁלֹא לוֹקַחַת סְכוּנִים
נוֹתֵן וְנוֹשָׂא
עִם מִשְׁקִיעַ לְכֶסֶף הַתְּחִלָּתִי.
הָאוֹר הַחֵם וְהַצֶּהֱבֵהֶב וְהַמְקוֹם
עוֹשִׂים אֶת זֶה
לְכֵלָם.